

[Socialministeren.]

del af ægtefællernes samlede erhvervsindtægt til hustruen, når hun hjælper med i den fælles erhvervsvirksomhed, og dette skulle igen give mulighed for at give den medhjælpende hustru adgang til syge- og barseldagpenge beregnet i forhold til den erhvervsindtægt, der skattemæssigt betragtes som hendes.

Familiepolitiske ydelser bør efter min mening så vidt muligt være generelle ydelser, og det er dette princip, der også er gennemført for ydelser til børn efter børnetilskudsloven.

Nu tales der om yderligere forhøjelse af disse ydelser, men her må man huske, at generelle ydelser til alle børn er en kostbar foranstaltning. Jeg kan for at belyse det nævne, at hver gang vi forhøjer de almindelige børnetilskud med 100 kr. pr. barn, medfører det en udgift på omkring 135 mill. kr., og en forhøjelse af moderskabsydelsen med 100 kr. vil også indebære en betydelig udgift.

Princippet med generelle ydelser kan også gennemføres for ydelser til familier med specielle problemer. Jeg kan som eksempel på dette nævne ydelser til familier med handicappede børn, og jeg har derfor i et lovforslag, der for tiden er til behandling i tinget, foreslået, at økonomisk trang ikke skal være en betingelse for at modtage ydelse efter forsorgsloven til dækning af merudgiften ved at have et handicappet barn i hjemmet.

Men ud over bestemmelserne om de generelle ydelser må der være bestemmelser om bistand efter en vurdering af forholdene i det enkelte tilfælde, altså hjælp til familier med særlige problemer og til truede hjem, og der kan her være tale om enlige forsørgere, både fædre og mødre. Som jeg nævnedes for kort tid siden ved fremsættelsen her i tinget af et forslag om ændring i børnetilskudsloven, er der udarbejdet forslag til ændringer i forsorgsloven med forskellige forbedringer for enlige forsørgere, bl. a. om overgangshjælp. Det er min hensigt at drøfte disse forslag med folketingsudvalget og samtidig drøfte ændringer i forsorgsloven. Som jeg udtalte ved samme lejlighed, mener jeg, det særlig bør undersøges, hvad der yderligere kan gøres for at hjælpe svagelige, enligt stillede gravide kvinder, og jeg kan

også nævne, at det vil blive undersøgt og gå med ind i udvalgsarbejdet, om løven om børne- og ungdomsforsorg i højere grad skal omfatte støttemuligheder ud fra familiepolitiske hensyn.

De ændringer, jeg her har nævnt — jeg kunne også nævne det spørgsmål, jeg tidligere var inde på, om ændring af fradragsregler og andre forbedringer — er udtryk for, at arbejdet med socialreformen ikke er nogen hindring for, at der til stadighed er blevet gennemført og vil blive gennemført forbedringer både på det familiepolitiske og på andre områder.

Det sidste punkt i forespørgslen vedrører udryddelse af restfattigdommen, og forespørgslen peger her på forsorgen for handicappede. Om dette vil jeg gerne sige, hvad hr. Bundvad også var inde på, at restfattigdommen vist ikke er et problem, der kun vedrører en enkelt, forholdsvis afgrænset gruppe, f. eks. fysisk handicappede, den rammer nok flere forskellige grupper; jeg kunne nævne visse enlige forsørgere, langvarigt syge og mennesker, som har en ringe erhvervsevne, men som ikke har en så udtalt fysisk eller psykisk invaliditet, at de falder ind under pensionsordningerne. Der kan f. eks. være tale om lidt ældre, enlige kvinder, som ikke har fået nogen uddannelse, eller der kan være tale om personer, der er mindre godt udstyret med evner og måske ikke har nogen særlig stabil karakter, som kan hjælpe dem med at klare vanskelighederne. Hvis der er tale om personer, som er erhvervshæmmede af andre årsager end fysiske eller psykiske lidelser — jeg tænker her på de såkaldt socialt erhvervshæmmede — kan det sociale udvalg yde hjælp til optræning, uddannelse og etablering af selvstændig virksomhed ifølge revalideringsloven.

Men jeg kan godt være enig med hr. Bundvad i, at det nok er et spørgsmål, om der gøres tilstrækkeligt for at yde mennesker inden for denne temmelig uensartede gruppe en egnet bistand. Måske har man ikke tilstrækkeligt gjort sig klart, hvad der er de typiske årsager til, at disse mennesker kommer i vanskeligheder. Socialforskningsinstituttet foretager for socialreformkommissionen en undersøgelse af de problemer, der foreligger for et antal personer, som i 1966-67 var i forbindelse med